

Gemengde gevoelens
(Mixed Feelings)

Komedie in twee bedrijven

door

DONALD CHURCHILL

vertaling

Paul Hof

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GEMENGDE GEVOELENS - MIXED FEELINGS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **DONALD CHURCHILL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Arthur Vines

Norma Vines

Harold Sedgewick

Robin Toovey

Sonia Bradshaw

Dennis Bradshaw

TIJD & PLAATS:

De handeling speelt zich af op één dag, in het Londen van de jaren '80.

EERSTE BEDRIJF: Een namiddag in de herfst.

TWEEDE BEDRIJF: Een uur later

DECOR:

Een souterrainwoning in Londen. De ruimte is rechthoekig, verlevendigd met ingelijste posters uit vooral de periode 1920-1940, maar gecombineerd met werk van Warhol, Hockney, Rofko, e.a.. Verder staan er een paar gipsen bustes van vrouwenfiguren uit de jaren '30, zoals je die wel ziet in kledingwinkels — één draagt een soldatenbaret. In het algemeen verraden meubilair en toebehoren de smaak van een niet onsuccesvolle commercieel ontwerper. Dit is zijn huis en tevens werkplek.

Tegen de zichtbare muur zijn planken, waarop vooral boeken, maar ook een audio-installatie en een tv-toestel. In deze muur bevinden zich verder twee deuren, beide met een schuifgordijn ervóór.

Vanuit de zaal is aan de rechterkant, upstage, de voordeur. Buiten is de souterraintrap naar boven — een gedeelte van het sierhekwerk langs de stoep is zichtbaar. Rechts downstage bevindt zich een nis met een schuin plafond, direct onder de trap van de begane grond-verdieping. In deze nis is een vrijgezellenkeukentje gebouwd. Links upstage is de slaapkamerdeur en links meer downstage zijn openslaande deuren waardoorheen een deel van een stadstuin te zien is — met onder andere een bronzen Cupido.

In de kamer staat een bureau met erop een telefoon en allerlei paperassen. Verder is er een hoge schrijftafel, een Dickensiaanse lessenaar. Uit de lessenaar steekt een uitgeschoven schrijfblad met daarop een halfgereed ontwerp voor een boekomslag. Bovenop de lessenaar staat een verstelbare lamp en verder potten met penselen, pennen, stiften, kleursprays, etc. Al het meubilair is oud, maar de totaalindruk van de woning is harmonieus en gezellig: hier wordt geleefd.

EERSTE BEDRIJF

In het keukentje staat een berg pannen en borden, en de steelpan en de gebruikte borden op de eettafel verraden dat hier een man alleen woont.

Als het doek opgaat komt ARTHUR zijn voordeur binnen met een zak wasgoed uit de wasserette. Zijn gezicht wordt vrolijk als hij het rode lampje van zijn antwoordapparaat ziet knipperen.

Arthur: Ah! *(hij gaat naar het apparaat en toetst de 'rewind')* Iemand wil mij hebben! *(hij loopt naar de raam en sluit de blindering)* Breng mij goede tijding, ja? *(hij gaat weer terug naar het apparaat en laat zijn vinger even zweven boven de afspeeltoets)* Jawel, jawel. Je ziet er vrolijk uit. *(hij drukt op de toets onder het zingen van een flard uit "My blue heaven". Vervolgens haalt hij de was uit de tas en spreidt hem ergens uit. Het antwoordapparaat geeft een luide pieptoon, gevolgd door een kwieke vrouwenstem)*

Vrouwenstem: Ja hallo, meneer Vines. Met de assistente van tandarts Pitfield. Wat betreft uw verstandskies: we hebben zojuist een afbericht gekregen, dus u kunt dinsdagmiddag om kwart over twee al terecht. Als dit u schikt, wilt u de afspraak dan even bevestigen? Dankuwel. *(opnieuw een luide pieptoon, dan klinkt een mannenstem)*

Mannenstem: Met Rowlands. Barclays. Wij vroegen ons af, meneer Vines, of er nog extra stortingen zijn te verwachten in de zeer nabije toekomst, om de overstand terug te brengen naar de afgesproken limiet. Dankuwel. Einde bericht. *(weer de luide pieptoon, dan een bliepje, en vervolgens stilte)*

Arthur: *(tegen het antwoordapparaat)* Heb jij dan nooit eens goed nieuws? Eén keertje maar! Weet jij dan niet wat dat is: goed nieuws? Ben jij soms niet geprogrammeerd op goed nieuws? *(hij trekt uit de waszak een T-shirt waarmee hij het antwoord apparaat ervanlangs geeft)* Jij ellendig, elektronisch stuk verdriet! Kan jij niet eens één keer als ik thuiskom een leuk berichtje geven? Iets dat mij heel even een beetje vrolijk stemt? Waarom doe jij dat niet... ik zet jou aan en dan zeg jij *(met een sexy, vaag-amerikaanse vrouwenstem)* "Hi there, Arthur! This is Bo Derek. I just wanna say, I think you're the hunkiest man I know and I'm free tonight." *(al sputterend gaat hij verder met sorteren van zijn wasgoed)* Gewoon zoiets. Eén keertje maar! *(hij haalt een rode voetbalbroek uit de tas)* Oh nee, mevrouw Baldwin heeft het weer voor mekaar! *(hij gaat naar de telefoon, met de broek in zijn hand en toetst een nummer)* Dit doet ze nou elke keer bij mij! *(in de hoorn)* Ja, mevrouw Baldwin. Met Arthur Vines. Ik sorteer daarnet mijn was.

Die kerel die bij Arsenal speelt is die vandaag nog bij u langs geweest..? Want ik heb hier zijn voetbalshirt... Dus als hij zijn was vanavond komt halen, wilt u hem dan even zeggen dat hij zaterdag voor de Queen's Park Rangers uitkomt?.. Waarom? Omdat hij mijn blauw-witte shirt heeft... U hebt mijn sjieke overhemd gevonden?.. Maar, die ben ik niet kwijt... Dat weet u?... U hebt er zojuist een voor mij gevonden... Ik kom hem passen, ja, als ik volgende week weer bij u ben, kom ik hem passen... Goeiedag. *(hij hangt op. Een wekker gaat af. Arthur loopt naar een vissenkom op de buffetkast)* Navond, Mavis. Navond Charles. Ik heb iets nieuws voor jullie ingeslagen. Dit is echt om te watertanden voor Black Molly's. *(hij haalt een pakje uit zijn zak tevoorschijn en leest voor wat er op staat)* Zal ik jullie vertellen wat er op het menu staat! "Snicksnack Fish Food". Bevat al het nodige om uw huisdieren gezond en levendig te houden. Bevat kalium ... stikstof ... verrukkelijk ... en gevriesdroogde maden. Jammie, jammie. Made in Japan by Nippon Fish Canning Co. *(hij maakt het open)* De Britten kunnen tegenwoordig zelfs geen maden meer maken.. *(hij ruikt eraan en hoest)* Maar daar heb ik nu begrip voor. Heeheehee, niet zo gulzig, Herman! *(hij zet de tape aan met de "Ouverture tot Tannhäuser", gaat terug naar de waszak, pakt hem op en gooit hem op de sofa. Hij merkt iets op, trekt een shirt ertussenuit dat aan de ene kant wit is maar aan de andere kant roze)* Oh, mevrouw Baldwin! *(hij loopt naar het keukentje en haalt daar een oude strijkplank en een strijkijzer tevoorschijn. Hij zet de plank midden in de kamer, en het ijzer erbovenop. Hij rolt het elektriciteits snoer uit terwijl hij naar het stopcontact loopt. Meteen nadat hij werd opgezet, is de strijkplank begonnen om weer langzaam in elkaar te zakken. Arthur draait zich om en ziet hem gaan. De plank blijft staan op een centimeter of veertig boven de grond. Hij gaat er naar toe en voelt. Stevig. Dan haalt hij een leren poefje en schuift dit vóór de plank. Hij gaat op de poef zitten en begint een hemd te strijken. Dan klinkt een klop op de deur. Hij kijkt op. Is niet in staat om het geluid te lokaliseren en gaat daarom het cassettedeck uitzetten. Weer klinkt geklop op de deur. Hij gaat de voordeur openen en kijkt even naar buiten. Terwijl hij terugloopt naar zijn strijkwerk klinkt het kloppen luider en met meer aandrang. Hij volgt het geluid en komt uit bij één van de boekenplankgordijnen. Hij schuift deze open en daarachter wordt een alkoof zichtbaar die ligt volgestouwd met allerlei rommel. Achter de rommel is een deur)*

Arthur: Wie is daar?

Norma: *(van achter de deur)* Ik.

Arthur: Ja?

Norma: *(van achter de deur)* Kun je de deur even openmaken?

Arthur: Alleen met de grootste moeite.

Norma: *(vanachter de deur)* Oh alsjeblieft, Arthur— *(hij tilt wat van de spullen weg en opent de deur. Het lukt niet verder dan een ongeveer vijftien centimeter. Het gezicht van Norma verschijnt door de spleet)*

Norma: Hoe is het met je? *(een stilte volgt)* Je weet het niet zo zeker?

Arthur: Ik overweeg je vraag. Je weet dat ik niet vlot ben. Wat wil je?

Norma: Iets bespreken.

Arthur: In mijn voordeel?

Norma: Oh jee. Ben je soms in één van je buien? Pers je nu je lippen op elkaar? Ik kan het van hieruit niet zien.

Arthur: Ik pers helemaal niets op elkaar.

Norma: Het lukt zo niet. Laat je me nog binnen? Ik voel me zo net de man met het masker.

Arthur: Een ogenblikje. *(haar gezicht verdwijnt als hij de spullen begint weg te trekken bij de deuropening)* Ongelofelijk hoe dat spul aangroeit. Ik moet het nodig eens sorteren. *(hij vindt een saxofoon)* Daar zal ik dus nooit meer op spelen! *(hij verwijdert een opgezette adelaar)* Deze moet ik nodig eens terugsturen aan Tante Alice. Het is jaren terug dat ik die omslag heb gedaan. Een thriller was het, meen ik. "Roofvogels". *(hij verplaatst een kleermakerspop met schermuitrusting - een pak en een helm)* Waar was dat ook weer voor? Oh, ja. Dat boek over de Olympische Spelen. *(hij vindt verder: een floret, een loodgietersbal, een paar rubberslangen en een waaier van het type "Phyllis Dixey". Al deze voorwerpen wekken zijn verwondering)* Ik moet dit echt eens een keer uitzoeken! *(terwijl hij aan het schuiven is, gaat de bel van de voordeur)* Momennetje nog. Iemand aan de deur. *(hij gaat de voordeur opendoen. Daar staat Norma)*

Norma: Het leek me makkelijker om even voorom te komen. *(ze gaat naar binnen en neemt de toestand snel even op)* Waarom heb jij onze communicatiedeur gebarricadeerd?

Arthur: Ik dacht niet dat wij nog iets hadden te becommuniceren. *(hij sluit de deur achter haar. Norma glimlacht minzaam, kennelijk vastbesloten om onaangenaamheden te vermijden)*

Norma: Ik geloof wel dat al die spullen de tocht tegenhouden, ja.

Arthur: En het geluid van het Hoornconcert van Mozart dat jij elke avond draait tussen zes en zeven en altijd precies twintig minuten. Waarom altijd precies twintig minuten?

Norma: Daar doe ik mijn fitnessoefeningen op.

Arthur: Aha! Weer één van 's Levens Geheimen ontsluit!

Norma: Ik zal hem voortaan zachter zetten.

Arthur: Dank je.

Norma: Ik kan ook een deel uit de Aïda spelen. Dat heeft zo'n zelfde ritme. Als jij genoeg hebt van Mozart.

Arthur: Oh nee, spaar me! Niet iedere avond de Aïda! Dat vreselijke gebonk als de geliefden in die kelder worden ingemetseld. Ze zingen daar toch samen, dacht ik? Een laatste vaarwel aan het leven en aan de liefde als ze sterven in elkanders armen. Oh, nee, god beware! Daar zou ik diep neerslachtig van worden — dat iedere avond te moeten horen. Draai alsjeblieft Mozart. Ik wist weer eens niet hoe goed ik het had.

Norma: Oh kijk! Dit is de tent van die afschuwelijke vakantie. *(voorzichtig pakt ze een oranje tent bij een flap)*

Arthur: Welke? De meeste waren afschuwelijk.

Norma: Heb je eindelijk een bestemming gevonden voor die lelijke Indiase beddensprei? *(ze wijst naar het gordijn voor de tweede deur)*

Arthur: Die is tegen de tocht in de badkamer.

Norma: Je hebt het best leuk ingericht hier.

Arthur: Het is vandaag een beetje een zwijnenstal. *(hij loopt naar de eettafel)*

Norma: Je bent de wasjes aan het wegwerken, zie ik? *(ze wijst op de strijkinstallatie)* Waarom staat hij zo laag?

Arthur: Hij mist een onderdeel.

Norma: Ik heb het nooit een fijne strijkplank gevonden.

Arthur: Er zit ook niets fijns aan.

Norma: Hoe gaat het met jou?

Arthur: Niet slecht. En met jou?

Norma: Vreselijk.

Arthur: Ik vind je nieuwe kapsel wel leuk.

Norma: Ik heb het al drie maanden zo. *(dan glimlacht ze)* Evengoed bedankt voor het compliment. Hoe gaat je werk?

Arthur: Prima. *(een kleine pauze)* En het jouwe?

Norma: Prima.

Arthur: Ik heb een kaartje gekregen van Juliet. Ze heeft het naar de zin in haar nieuwe baan.

Norma: Ja. Ik heb ook een kaartje gehad. *(ze begint aan de afwas. Er valt een stilte. Dan beginnen ze tegelijk weer te spreken)*

Arthur / Norma: Oh, sorry / sorry.

Arthur: Ik onderbrak je.

Norma: Nee.. nee.. wat was je aan het zeggen?

Arthur: Waar kan ik je mee van dienst zijn? Heb je een klacht? Heeft mijn Wagner je theekopjes doen rinkelen?

Norma: Ik hoor je nooit. Je bent zo stil als een muis hier beneden.

Arthur: Zullen we het over het weer hebben? De prijs van de vis? Ik betaalde twee pond voor een minuscuul stukje gerookte makreel vorige week. Is er iets met je lesbische tante? Hoe gaat het met tante Gwen?

Norma: Heel goed, dank je.

Arthur: Oh, fijn. Is ze nog met Eunice?

Norma: Ja, ze wonen nog steeds gelukkig en wel in Aberdovey.

Arthur: En heeft Eunice nog steeds haar garage?

Norma: Ze heeft nu haar eigen bedrijfje.

Arthur: Ik wou dat ze eens naar mijn startmotor kon kijken. En zit oom George nog steeds tussen de reserveonderdelen?

Norma: *(met enige nadruk)* Ik kwam hier niet om over tante Gwen te praten. Dat doen wij niet in onze familie.

Arthur: Ik weet het, ja. Dat heb ik altijd jammer gevonden. Naar mijn mening maakt het niet uit wat je doet op dat vlak, zolang de paarden maar niet schrikken.

Norma: *(onderbreekt hem)* Hoe is het met Sonia tegenwoordig?

Arthur: We onderhouden nog altijd een bevredigend contact.

Norma: Dat dacht ik al. Ik heb geen andere dames jouw trap zien afgaan.

Arthur: Nee, er gebeurt hier niet veel in hormonaal opzicht. Tja, je wordt ook wat schichtig, hè? Al die folders die in mijn bus rollen met "Pas op! Kijk uit!" Als ik tegenwoordig iemand de hand schud heb ik het gevoel dat ik eigenlijk rubber handschoenen had aan moeten. Wat wil je?

Norma: Jouw advies.

Arthur: Mijn advies? Jij werkt voor het Gemeentelijk Adviesbureau! Jij bent de deskundige, ik niet. Jij hebt drie jaar aan het Brighton Polytechnic gestudeerd. Jij hebt het diploma Problemen. Dan moet je mij niet om advies vragen. Ga eens met jezelf praten.

Norma: Ik heb een probleem dat ik alleen maar met jou kan bespreken. *(ze komt uit de keukennis tevoorschijn en bekijkt de strijkplank. Ze schuift hem naast de sofa, en wigt de poten van de strijkplank tussen de bank en een leunstoel, waardoor de strijkplank de normale standhoogte krijgt. Ze legt één van zijn overhemden klaar voor een strijkbeurt. Dan zegt ze droogjes)* Ik ben heel ongelukkig, Arthur.

Arthur: Oh ja? *(op typisch vrouwelijke manier spuugt Norma op het strijkijzer om het te testen. Er klinkt een sis. Ze begint te strijken)* Hoe kan ik jou daarbij helpen? In de negentien jaar dat wij getrouwd waren, zei jij altijd dat ik de oorzaak was van al jouw ongeluk. We wonen nu één jaar afzonderlijk, maar jij bent nog steeds ongelukkig. Is het soms mijn aanwezigheid onder jouw voeten? Wil je dat ik mijn woning verkoop en wegverhuis?

Norma: Het gaat niet om jou. Ik ben er intussen wel aan gewend dat jij onder mij woont.

Arthur: Dat zal ook wel. Zoals je moeder zei — ik zal altijd "onder" jullie zijn. Wat wil je dus?

Norma: Op de dag dat onze scheiding werd uitgesproken nam je mij mee uit eten en daar zei je toen dat wij altijd een deel van elkaars leven zouden zijn. Hoe vaak we ook opnieuw zouden trouwen, we zouden altijd een hoekje van ons hart openhouden voor elkaar. Ik ben vanavond naar beneden gekomen om van dat hoekje gebruik te maken. Ik heb mezelf in de nesten gewerkt en ik dacht dat jij, omdat je me nu zo'n tweeëntwintig jaar kent, misschien zo aardig zou willen zijn om me nog eens tien minuten te geven om de dingen op een rijtje te zetten.

Arthur: Ik ben blut.

Norma: Het gaat niet om geld.

Arthur: Dan krijg je tien minuten.

Norma: Dank je. En ik heb je niet lastig gevallen, toch, de laatste tijd?

Arthur: Ik heb je in geen eeuwen gezien. Zeg, als jij dan per se mijn strijkgoed wilt doen, dan maak ik mijn omslag af. *(hij loopt naar zijn bureau, knipt de lamp aan en begint te werken. Er valt een korte stilte. Dan slaakt Norma een luide, hartgrondige zucht. Arthur kijkt op van zijn werk, maar geeft geen commentaar. Zij loopt langzaam naar een tafeltje bij de tuindeuren waarop een paar potplanten staan. Ze pakt er een plastic watersproeier en kijkt uit het raam)*

Norma: Ik ben de laatste tijd zo ongelukkig, dat er ogenblikken waren dat ik Cupido wilde meenemen naar de Battersea Bridge, begrijp je? *(ze draait zich om en probeert hem een brede glimlach te schenken. Ze loop terug en besproeit een overhemd)*

Arthur: Nee, niet bepaald. Waarom, eh.. wilde jij Cupido meenemen naar de Battersea Bridge?

Norma: Dat lijkt mij nogal wiesdes, Arthur! Om hem aan mijn middel te binden en te springen! *(ze strijkt, geërgerd, maar heeft dan spijt van haar toon)* Je kijkt zo verbaasd.

Arthur: Ik moet toegeven dat ik niet dacht dat jij van de Battersea Bridge zou springen met onze bronzen Cupido aan je middel. Dat is nieuws voor mij. Ik ben verrast.

Norma: Het spijt me als ik je van streek maak. *(tijdens deze woorden slijpt Arthur luidruchtig zijn potlood in de elektrische puntenslijper)*

Arthur: Pardon?

Norma: Ik zei dat het me speet als ik je van streek maak.

Arthur: Ja, ik ben heel verrast, omdat toen ik langs je reed terwijl jij op de bus stond te wachten, je eruit zag als achtentwintig en stralend, terwijl je toch in de regen stond.

Norma: Waarom gaf je me geen lift?

Arthur: Omdat ik de andere kant op moest. Waarom precies wilde jij onze Cupido om je middel vastmaken?

Norma: *(geduldig articulerend)* Om zeker te weten dat ik zou zinken, natuurlijk! *(Arthur wendt zich af, terug naar zijn werk. Norma steekt achter zijn rug haar tong tegen hem uit)*

Arthur: Ja... *(hij draait zich plotsklaps in haar richting en betrapt haar bijna. Zij verandert haar uitdrukking en schraapt haar keel, klopt zich op de borst en gaat door met strijken)* ik zou heel erg van streek zijn geweest als je werkelijk van de Battersea Bridge was afgesprongen met onze bronzen Cupido aan je middel.

Norma: *(werkelijk ontroerd)* Oh, Arthur! Wat lief om dat te zeggen! *(ze loopt snel naar hem toe en kust hem impulsief)* Wat aardig van je! *(ze gaat weer terug naar het strijkwerk)*

Arthur: Omdat die Cupido voor de helft van mij is.

Norma: Oh, klootzak!

Arthur: Bij de scheiding zijn wij wettelijk overeengekomen dat jij de twee bovenste verdiepingen van dit huis kreeg... *(hij slijpt nog een potlood)* en ik het souterrain. Maar van de tuin zouden wij gezamenlijk mogen genieten en persoonlijk... *(hij gaat weer aan zijn werk)* heb ik altijd erg genoten van het kijken naar onze Cupido.

Norma: *(met een dun lachje)* Dus ik had jou om toestemming moeten vragen om hem te pakken?

Arthur: Zo is de wet, Norma Jane. En als je het mij had gevraagd was ik zeker behulpzaam geweest. *(hij besproeit zijn werk met fixeermiddel uit een spuitbus)* Dan had ik je de grasmaaier meegegeven. Die staat daar nu al een jaar of zeven te roesten, en het wordt hoog tijd dat hij weer eens gebruikt wordt.

Norma: Dat overhemd wat jij aan hebt, ruikt naar de kanalen van Venetië.

Arthur: *(hij snuift aan zijn hemd)* Inderdaad! *(zij loopt naar hem toe met een pasgestreken overhemd)* Wat aardig. *(hij komt overeind en begint van overhemd te wisselen)*

Norma: Ik ga. Ik heb een emotionele crisis en jij kunt alleen maar grapjes debiteren. Hoe hebben wij toch al die jaren kunnen delen en zijn we aan het eind zo bankroet? *(ze stapt driftig naar de deur, terwijl bij Arthur het overhemd over zijn hoofd zit)*

Arthur: Nee, schat... *(hij grijpt haar beet terwijl zij de voordeur opendoet)*

Norma: Blijf van me af!

Arthur: Er staan nog een paar punten op de agenda die ik met jou moet doornemen. *(hij trapt de deur achter zich weer dicht en drijft Norma tegenstribbelend naar de bank)* Punt één... wij zijn niet bankroet, want jij hebt tweederde van dit huis en je krijgt eenderde van mijn inkomen tenzij je hertrouwt. Ik ben dus de enige hier die bankroet is. *(ze vallen samen op de bank. Zij probeert aan het woord te komen, maar Arthur geeft haar die kans niet)* Over dat diepe emotionele probleem van jou wil ik het volgende kwijt: *(terwijl hij haar bij de schouders heeft, komt hij dicht bovenop haar)* ik ken dat gezicht van jou al sinds het aan een achttienjarig schoolmeisje vastzat en ik zie er op dit moment helemaal niets in dat ook maar in het minst duidt op diepe emotionele verwarring. *(hij komt overeind en stapt naar de deur)* Jij zit hier de sterren uit de hemel te liegen. Ik heb geen idee wat voor spelletje je speelt, maar jij bent hier om mij de een of andere rotloer te draaien en ik pàs ervoor! *(hij doet de voordeur open)* Daar is het gat van de deur. *(hij schikt zijn hemd recht en gaat weer aan zijn werk, maar hij is, voor het eerst, uit zijn doen)*

Norma: Jij houdt jezelf voor de mal. Jij hebt mijn gevoelens nooit goed kunnen peilen. Ik moest jou altijd vertellen wàt ik allemaal voelde. Jij kon dat nooit zo aan mij zien.

Arthur: Ik ben toch ooit een keer weggedoken, vlàk voor jij de koffiepot naar mijn hoofd slingerde...

Norma: Ik ben al een hele tijd ongelukkig, Arthur. Ik doe wel mijn best om er opgeruimd uit te zien, maar het gaat zo beroerd dat ik vandaag naar Juliet ben toegeweest en haar alles heb verteld. En zij zei dat ik naar jou toe moest gaan. Vertel alles maar aan Pap, zei ze, die krijgt het wel voor je op een rijtje. *(tijdens deze woorden is Arthur opgehouden te werken. Hij komt overeind en gaat de voordeur dichtdoen)*

Arthur: Ik hoor het. Dus Juliet zei tegen jou dat jij naar mij toe moest?

Norma: Dan begrijp je dus dat het echt serieus is.

Arthur: Juliets hulp invoeren moet voor jou een peilloos diepe knieval zijn geweest.

Norma: Ja, ze is dan ook Pappa's oogappel!

Arthur: Helemaal niet.

Norma: Zij kiest al jaren partij vóór jou en tegen mij.

Arthur: Dat is niet waar. Ze is gewoon een evenwichtige, heldere jongedame. Maar zij denkt dus dat ik jou kan helpen?

Norma: Ja.

Arthur: Het probleem is dat ik al zo vaak mijn handen heb gebrand aan jou. Toen wij gingen scheiden ging ik akkoord met al jouw voorwaarden omdat ik aannam dat ik de schuldige partij was. Tot ik

erachter kwam dat jij in de laatste vijf jaar van ons huwelijk vier minnaars had gehad, tegen ik maar één. En een van die vlammen was notabene het vriendje van Juliet.

Norma: Ex-vriendje. Ze had het weer opgerakeld om mij te kunnen jennen.

Arthur: Hoe dan ook, onze dochter denkt dus dat ik helpen kan. Dus ik luister en zal de weldaad van mijn bescheiden wijsheid over je uitstorten. Kopje thee?

Norma: Ja graag. (*Arthur loopt de keuken in en zet thee*) Zes weken geleden begaven mijn benen het. Ik moest het bed houden. Toen werden ze opeens beter, en daarna werden ze weer opnieuw zo slap. Dokter Edwards stuurde me naar de psychiater en die zei dat slappe benen er op duiden dat ik probeerde aan de realiteit te ontsnappen door me terug te trekken in bed.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto